



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 111. Papa has leges observare renuit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcul. XV. Cardinales seorsim convenirent, ac agnoscerent, an præfatæ leges debite servarentur: si vero eas fuisse neglectas apprehenderent, Pontificem sui officii admonerent, eumque ad observanda hæc statuta hortarentur.

§. CXI.

Papa has leges observare renuit.

Verum cunctas hasce leges ad effectum deducere, haud exigui moliminis res erat. Paulus, quamvis eas non solum ut Cardinalis, sed etiam ad supremum Pontificatus apicem evectus jurejurando firmasset, nihilominus illas violare haud dubitavit, non tam propria voluntate, quam præcipue aliorum instigatione inductus. Erant enim inter ejus Ministros duo Prælati doctrina ac dexteritate per celebres, Stephanus Ecclesiæ Mediolanensis Archiepiscopus, & Theodorus Tarvesinus Antistes. Hi cum Cardinalatum immoderatius ambirent, ac hisce legibus eorum cupiditati viam præcludi ægre ferrent, Pontifici suggerebant, indignum esse, quod Vicarius Christi ejusmodi hominum statutis, quæ eidem præscribentur, subjiceretur. Cum igitur Pontifex jurium suorum ac privilegiorum opifice tenax esset, faciles horum suasionibus aures commodavit: novasque perinde

inde ac si ex consensu Cardinalium præscriptæ fuissent, leges condidit, eo usus sæcul. XV. A.C. 1464. obtentu, quod priores inutiles essent, ac proin nonnisi posterioribus fese subjecere vellet. Obtulit quoque easdem Cardinalibus, petitiisque, ut illis subscriberent; eorum nonnulli illico parebant, quamvis has leges nec maturius examinassent, imo nequidem inspexissent; alii vero nonnisi anathematis comminatione perterriti cesserunt. Postremo autem omnes consensu suo accesserunt, uno excepto Joanne de Carvajal Cardinale, natione Hispano, qui sententiam suam mutare pertinacius renuit. Pontifex hujus firmitate expugnatus, libellum in sua scribia recondidit, nec unquam illum deinceps protulit, minus vero eundem transcribi permisit.

Ceterum, quod Deus hujus consilii Auctores castigare voluerit, haud obscuro argumento collimus; Mediolanensis enim Archiepiscopus Cardinalatus spe dejectus, etiam curia excedere compulsus est, & Tarvisinus Antistes secreto quidem Cardinalis creabatur, sed in tam gravem incidit languorem, ut brevi vitæ tædio consumptus, eo vehementiori dolore animam redderet, quo citius dignitatem tanta anxietate quæsitam dimittere cogeretur. Cardinalis Papiensis de hac violentia, quam Pontifex Cardinali-

Hist. Eccles. Tom. XXIX. K. bus

Sæcul. XV. bus intulit, graviter indignatus, suam suo-
A.C. 1464. rumque confratrum levitatem incusat,

Papiens. ep. qua Bardum in Pontificem elegissent,
180. 181. 182 simulque eorum redarguit ignaviam, qui
Platin. in secum huic libello subscriperant; deni-
Paul. II. que omnes adhortatur, ut in posterum
 cautiores juxta, ac prudentiores essent,
 nec externæ hominum formæ aut eo-
 rum verbis fidem adhiberent.

§. CXII.

*Prærogativæ Cardinalibus a Papa
concessæ.*

Ceterum Pontifex, ut Cardinalium be-
 nevolentiam sibi conciliaret, eorum
 dignitatem luculentis honorum signis il-
 lustrare conabatur. Indulsit igitur omni-
 bus usum Mitræ sericæ, quibus soli Ro-
 mani Pontifices antea utebantur, vetuit-
 que, ne deinceps inferiores Prælati illas
 deferrent. Præterea concessit, ut suos
 equos, aut mulos rubris stragulis ornare
 possent, Cardinalibus vero ejusdem colo-
 ris galeros, quos *bireta* vocant, dedit.
 Auctor additionum ad Ciaconium testa-
 tur, vidisse se Pauli II. Pontificis numis-
 ma, quod exhibebat Cardinales in pu-
 blico Senatu unacum Pontifice ejusmodi
 galeris ornatos; ex quo idem Auctor col-
 ligit, ab hoc Pontifice Cardinales pileo
 rubro primum fuisse decoratos. Ast in
 hoc

Addit Cia-
con. ad
Paul. II.
in fin.